

Jan 16, 23b – 28. 33 Amen, amen, pravím vám, budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná. To vše jsem vám říkal v obrazech. Přichází hodina, kdy k vám už nebudu mluvit o Otci v obrazech, ale budu jej zvěstovat přímo. V onen den budete prosit v mém jménu a neříkám vám, že já budu prosit Otce za vás; vždyť Otec sám vás miluje, protože vy milujete mne a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Ted' svět opouštím a navracím se k Otci. Jeho učedníci mu řekli: Nyní mluvíš přímo a bez obrazů. Nyní víme, že víš všechno a že nepotřebuješ, aby ti někdo kladl otázky. Proto věříme, že jsi vyšel od Boha. Ježíš jim odpověděl: Ted' věříte? Hle, přichází hodina, a již je zde, kdy se rozprchnete každý do svého domova a mne necháte samotného. Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou. To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět.

Milé sestry, milí bratři!

Jistě jste kolikrát slyšeli takové modlitby: *Nebeský Otce, prosíme tě ve jménu tvého Syna, našeho Pána*. Zajímalo by mne, jestli takový modlitebník potom jásal: *Byl jsem vyslyšený!* Ježíš přece řekl: **Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná.** Asi se nemodlíme jako děti našeho Boha. Když jsme maminku, tatínka o něco prosili, neříkali jsme jim: je-li to vaše vůle. Prostě jsme to chtěli, potřebovali, a oni nám řekli, jestli to dostaneme, nebo je to zbytečnost, nebo dokonce nebezpečné pro nás. Když říkáme: *Je-li to tvá vůle*, asi si nejsme moc jisti, že to náš Otec chce. Několikrát jsem tak pokoušel našeho Otce. Vsadil jsem do loterie. Ne, že bych byl tak chtivý peněz, ale vždycky byl kolem někdo potřebný, kdo by jistě rád přijal dar od Boha, vlastně i já. Nikdy jsem si taky nebyl jistý, že vyhraju. Máme prosit podle Boží vůle. Jak mohu vědět, že to je Boží vůle, abych vyhrál? Vlastně jsou to i krvavé peníze. Často tam vložené ze zoufalství, z hazardu, z vlastních nebo rodinných peněz, potřebných pro živobytí. Ježíš si jednou řekl Otci o peníze, když je potřeboval. Když měl i za Petra zaplatit chrámovou daň. Udělal to s jistotou, že je dostane. Tehdy, když řekl Petrovi: **Co myslíš, Šimone, od koho vybírají pozemští králové poplatky a daně? Od svých synů nebo od cizích lidí? Když Petr odpověděl: Od cizích, pravil mu Ježíš: Synové jsou tedy svobodni. Ale abychom je nepohoršili, jdi k moři a hod' udici; vytáhni rybu, která se první chytí, otevři jí ústa a najdeš peníz; ten vezmi a dej jim za mne i za sebe.**

Naše modlitby taky nebývají konkrétní, ale všeobecné. *Modlím se za Tebe, každý den, slýcháme*. To proto snad, že náš nebeský Otec neví, co kdo potřebuje, a musíme mu připomínat, kdo je ještě jeho dítě? Jako děti jsme svoje pozemské rodiče vždy prosili za konkrétní věc. Proč tak nejednáme s nebeským Otcem? V době studií jsem měl problém, že bylo hodně těch, za které jsem cítil povinnost se modlit. Duchovní rádce mi poradil, abych si je rozdělil na jednotlivé dny. Bylo to jako z deště pod okap. Jistě, máme se modlit za druhé. S děkováním, připomíná apoštol Pavel. To znamená s jistotou, že se v jejich problému o ně Otec stará, ví o nich, řeší s nimi jejich problémy. Říct Otci, že i my víme o problému svého bratra, sestry, že nás trápí stejně jako jeho. Všimněme si, jak se Ježíš modlil, když měl vzkřísit přítele Lazara. Jak osobně, synovsky samozřejmě: Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: „**Otče, děkuji ti, žeš mě vyslyšel. Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal. Když to řekl, zvolal mocným hlasem: „Lazare, pojd' ven!“**

Mohou naše modlitby trvat dlouho. Je těžké modlit se za někoho, kdo se vzpírá, nechce žít s Bohem. Monika, maminka Augustinova, se léta modlila, než se Augustin rozhodl změnit svůj život.

Naše modlitby jsou různé. Skoro se mi chce říct všelijaké. S jakým výsledkem? Když nás Ježíš znovu vybízí k osobní, důvěrné modlitbě: **Budete-li o něco prosit Otce ve jménu mém, dá vám to. Až dosud jste o nic neprosili v mém jménu. Proste a dostanete, aby vaše radost byla plná**, jistě nechce, abychom frázovitě opakovali tato slova. Máme se odvolávat na jeho důvěrný vztah s Otcem, na to, že z jejich vztahu vychází tak nezměrná Láska, jejich společný Svatý Duch a v tomto Svatém Duchu

tvořili a dosud dotvářejí pro člověka nesmírný, bohatý a tajemný kosmos a přetvářejí lidstvo, aby je jednou přijali do své společné lásky.

Slyšeli jsme to už některou minulou nedělí. O jejich vzájemném tvoření, které tu je jen a jen pro člověka. To říká Boží Syn, kterého Otec nejprve zjevil jako svoji nestvořenou Moudrost: **Když kladl moři jeho meze, aby vody nevystupovaly z břehů, když vymezoval základy země, byla jsem mu věrně po boku, byla jsem jeho potěšením den ze dne a radostně si před ním hrála v každý čas. Hraji si na jeho pevné zemi; mým potěšením je být s lidskými syny.** Není tu nádherně vyjádřený vztah Božího Syna k Otci i k jeho pozemským bratrům a sestrám?

Máme se odvolávat na ráj na Zemi, který stvořil pro člověka, který však člověk opustil. Sníme o návratu do ráje, přitom ráj nebyl a nemá být vyvrcholením života lidstva. Je to všeobecné Boží Království. Spojení nebe se zemí. Království, které Ježíš přinesl od Otce a jednou přijde dovršit.

Máme se odvolávat na to, že Otec poslal svého Syna do našeho světa, aby krutou smrtí zemřel za nás. Za nás, kteří si toho tak málo vážíme. **V onen den budete prosit v mém jménu a neříkám vám, že já budu prosit Otce za vás; vždyť Otec sám vás miluje, protože vy milujete mne a uvěřili jste, že jsem vyšel od Boha. Vyšel jsem od Otce a přišel jsem na svět. Ted' svět opouštím a navracím se k Otci.**

Máme se odvolávat na to, že můžeme a máme žít v tomto počátečním stadiu Božího království, kde nevládne hřích, smrt, nemoc a žádná negace života, ale plnost Boží lásky, Lásky mezi Otcem a Synem. Můžeme sledovat a pozorovat v Ježíšově jednání jeho vztah k Otci i k nám svým bratrům a sestrám a učit se mu. Tím končí dnešní perikopa: **To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzhopte se, já jsem přemohl svět.**

Chceme to? Žijme s Ježíšem v jeho Království. On je tu s námi ve svém Svatém Duchu. Jednou přijde viditelně. Amen.